Biržų r. Nemunėlio Radviliškio pagrindinės mokyklos Ikimokyklinio skyriaus vaikai, mokytojos ir tėveliai nuotoliniu būdu tęsia šviečiamosios gyvulininkystės projekto ,,Augink, rūpinkis, globok" temą ,,Bitininkystė". Mokykla pakvietė šeimas išsiaiškinti, kur galima sutikti bites (savaitės tema ,,Dūzgia bitės tarp žiedų") ir kokia naudą jos mus duoda (savaitės tema ,,Medus maistas ir vaistas").

Bitininkystė priskiriama vienam iš seniausių žmonių verslų. Šią žemės ūkio šaką galima suskirstyti į keturis etapus: laukinė bitininkystė, dar kitaip vadinama medaus medžiokle, drevinė bitininkystė, kelminė bitininkystė ir rėminė bitininkystė. Senovėje žmogus, radęs bičių drevę, ją apiplėšdavo ir palikdavo. Laikui bė¬gant, žmonės suprato, kad išplėšus bičių drevę ir ją palikus likimo valiai, sunku tikėtis, jog bitės vėl neš medų. Dėl to vėliau buvo pradėtos rengti medaus medžioklės, kurių metu žmonės ne tik kopinėdavo medų, bet ir rūpindavosi bitėmis. Medį, kuriame rasdavo bičių, žmogus pažymėdavo ženklais. Vėliau bitėms buvo pradėti kabinti inkilai, o jų šeimos imtos gausinti. Bitės gyvena šeimomis, kurias sudaro iki keturiasdešimt tūkstančių bičių. Svarbiausia bičių šeimoje yra bičių motinėlė, ji deda kiaušinėlius, iš kurių išsirita bitės. Bitės darbininkės: jos lipdo korius, nešą medų. Ir vyriškos giminės atstovas bičių šeimoje – tranas.

Projekto koordinatorė, ilatyti vaizdą kąd bičių šeimą (Dalčiuk) atskirdo ir įsitaisė žydinčioje